

gaaet en omhyggelig og udførlig Indsamling og Behandling af Materiale med Hensyn til Omfanget af Retsbetjentenes Forretninger, Størrelsen af de Sportler, som falde ved de forskellige Retsbetjentembeder osv., paa samme Maade som man gif frem, da man i 1861 fastsatte Lønningerne for de forskellige Retsbetjentembeder, og at jeg derfor ikke kunde erkjende, at man nu med Rette uden at fremkomme med nye Oplysninger og Bevisligheder kunde forlange et enkelt Embede nedsat i Lønning, i Forhold til hvad det hidtil havde haft. Det vilde man kun retfærdigt og billigt kunne gjøre, naar man havde været istand til at sammenligne det enkelte Embede med alle andre Embeder i Henseende til de Momenter, som jeg før fremhævede. Det er hovedsagelig af denne principielle Grund, at jeg bestemt har modsat mig de Forandringer, der i saa Henseende foregik i Folkethinget. Det var Grunden til, at jeg bl. A. ikke kunde gaae ind paa den Vedtagelse af Folkethinget, hvorefter Embedet som Byfoged og Byfkriver i Lemvig samt Herredsfoged og Skriver i Skodborg og Vandfuld Herreder skulde, uden at der var oplyst den mindste Grund dertil, nedsettes i en lavere Klasse end den, hvortil det hidtil havde staaet. Der var anført forskellige Momenter til Støtte derfor, f. Ex. at Sportelindtagterne ikke fløde saa rigeligt, som de gjorde i andre ligelønnede Embeder, og at Indbyggerantallet ikke var saa stort; men disse samme Momenter vare allerede tilstede i 1861, da man fastsatte Lønningerne, og man blev ikke desto mindre enig om af andre Grunde, navnlig Forretningernes Besværlighed, Strandningernes Mængde og Arealens Udstrækning, at sætte dette Embede i en højere Klasse, end det efter Befolkningens Antal og Sportelintradernes Størrelse skulde have været. Det er ikke oplyst, at Forholdene have forandret sig, og jeg har derfor ikke kunnet finde nogen Grund til nu at nedsette Embedet i en lavere Klasse. Paa samme Maade betragter jeg de Forandringer, som mine Forslag under Nr. 1 og 2 gaae ud paa at redressere, idet nemlig Folkethinget har vedtaget, at Byfkriverembederne i Roskilde og Helsingør eventuelt skulle forenes med Dommerembederne i disse

Byer. Det er Embeder, som man efter en omhyggelig Undersøgelse i 1861 fandt det rettest at sætte i anden Klasse, den Gang med en Løn af 2,500 Rd. Det forekommer mig, at hvis man nu har den Overbevisning, at denne Lønningsansættelse var rigtig — og jeg veed ikke, hvorpaa man vil grunde den modsatte Formening —, saa vil det være urigtigt og ikke forsvarligt at forene et andet selvstændigt Embede, et Retskriverembede, med disse Embeder uden at forhøje Lønnen for det samlede Embede. Det kunde man fornuftigvis ikke gjøre, naar man ikke forud kunde sige, at de vedkommende Embeder havde været satte idetmindste een Klasse for høit. Et Tillæg af 500 Rd. til Embedets Løn for at overtage Forretninger, der hidtil have været bestyrede af en særskilt Embedsmand med en Løn af 1,500 Rd. eller 2,000 Rd. — jeg erindrer det ikke ganske nøie i dette Dieblit — er ikke mere end billigt. Jeg maa derfor anbefale det høitærede Thing at vedtage de af mig under Nr. 1, 2 og 3 stillede Endringsforslag. — Det af det ærede Udvalg stillede Endringsforslag til § 5 skal jeg paa det Bedste anbefale til det ærede Things Vedtagelse. Det er jo ganske vist kun en ringe Erstatning for det, der oprindeligt var foreslaaet, og som jeg efter bedste Evne forsvarede i Folkethinget, som imidlertid nægtede at tillægge Retsbetjentembederne i de højeste Lønningsklasser Vederlag for Sædtillæget. Jeg har den Gang anført, hvad jeg meente, der væsentlig talte for at bibeholde den tidligere Bestemmelse, nemlig Bigtigheden af at beholde dygtige og erfarne Folk, der endnu have de fornødne Kræfter, netop i disse Embeder, der i Reglen ville omfatte større Jurisdictioner, og hvor der navnlig vil stilles usædvanlige Fordringer til Politimesterens Dygtighed og Energi, Fordringer, der jo ofte, naar de skulle tilfredsstilles, forudsætte, at vedkommende Embedsmand finder sig saavidt muligt i en sorgfri og betrygget Tilværelse. Jeg kan derfor ikke andet end ansee det for i høi Grad billigt, naar man vil nægte dette Vederlag for Sædtillæget, saa at forbedre de paagjældende Embedsmænds Stilling ved at lade dem hurtigere end oprindeligt foreslaaet rykke op paa Alders-